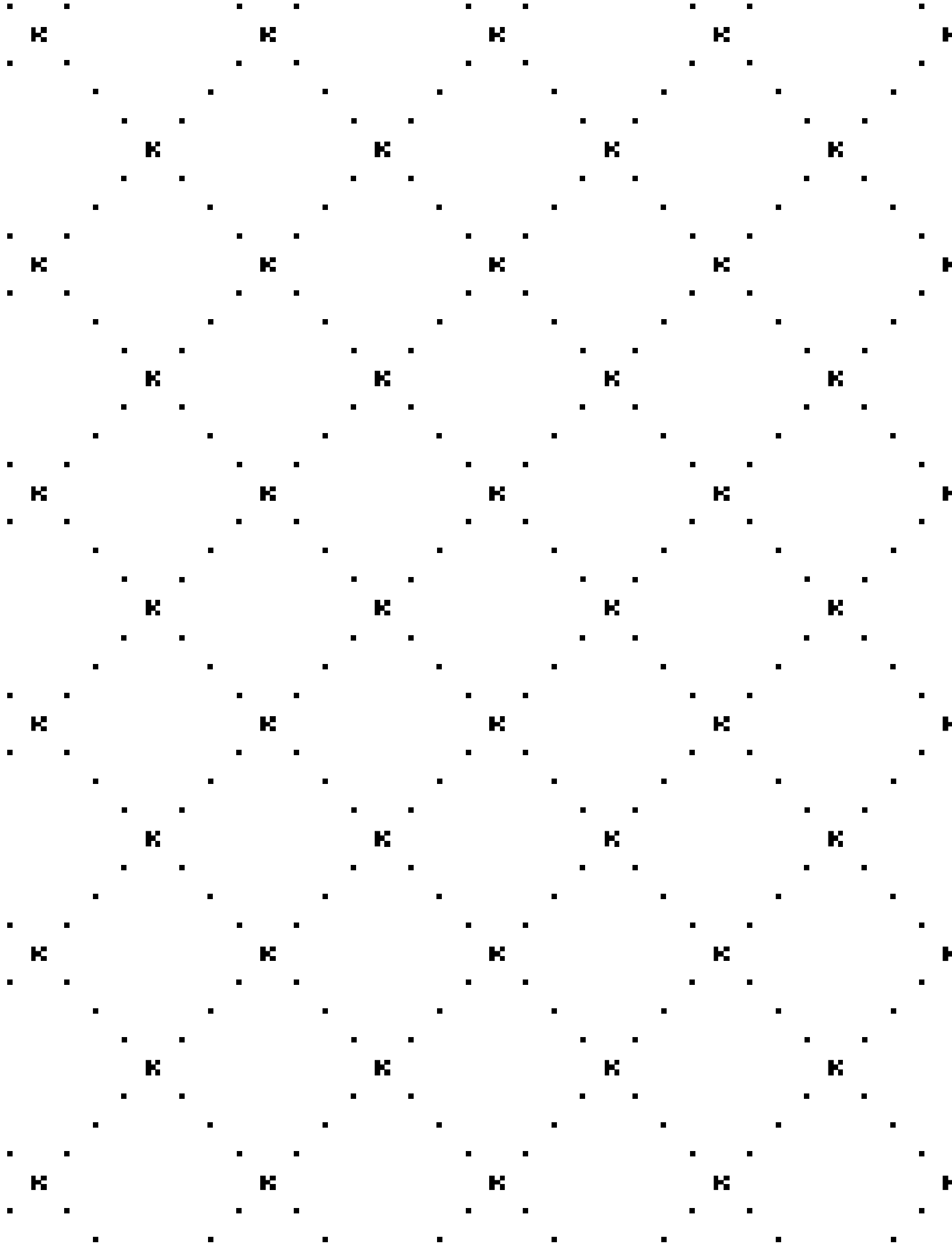

№5 (24) БЕРЕЗЕНЬ 2018

МОНОЛІТ

КОВАЛЬСЬКА
ПРОМИСЛОВО-БУДІВЕЛЬНА ГРУПА

10

28

ЗМІСТ

04 НОВИНИ

08 РЕСТАЙЛІНГ: ОСВІЖИТИ «ФАСАД»
Новий стиль бренду «Ковальська» від дизайнера Дмитра Цапка

10 НА РОБОТУ ВСІЄЮ РОДИНОЮ
Династія будівельників

12 РОДИННИЙ ЗВ'ЯЗОК
Мама й син, які працюють пліч-о-пліч

14 «Я НЕ МОЖУ ЗРОБИТИ СВІТ ІДЕАЛЬНИМ, АЛЕ Я МОЖУ ЗРОБИТИ НІЖ ГОСТРИМ»
Про незвичне хобі, забобони та ножі

16 ГРА НА КОНТРАСТАХ.
ТРЕНДИ ВЕСНИ
Сучасний дизайн оселі за допомогою фарб і штукатурок Siltek

18 ПО БРУКІВЦІ AVENU
AVENU відновлює культурні та муніципальні проекти столиці

20 ФУНДАМЕНТАЛЬНО. ГРУНТОВНО
Запорука довгого життя будинку – міцний фундамент

22 УНІКАЛЬНИЙ СПОРУДИ -
УНІКАЛЬНЕ РІШЕННЯ
Бетонні вироби від «Ковальська» в індивідуальному виконанні

24 «У БЕТОНІ МИ ЗНАЙШЛИ СВІЙ ГРААЛЬ, МАГІЧНИЙ АРТЕФАКТ»
Інноваційні вироби з бетону

26 ЖИТТЯ В ТАНЦІ
Про нетипове для чоловіка хобі – бальні танці

28 ПЛИСТИ, КУДИ ВОДА НЕСЕ
Олександр Коляда про сплави на плоту

30 АНОНС ПОДІЙ

8

14

МОНОЛІТ № 5 (24) БЕРЕЗЕНЬ/2018

Засновник: Пилипенко О. О.
Головний редактор: Турко Ю. А.,
y.turko@kovalska.com
Номер підписано до друку 17.03.2018 р.
Особа, відповідальна за випуск номера:
Турко Ю. А.
Видавець: ТОВ «Ковальська Інвест»
Адреса редакції та видавця:
м. Київ, вул. Панаса Мирного, 4, 01011

Адреса друкарні:
м. Київ, вул. Янтарна, 5-в, 03170
Свідцтво про реєстрацію друкованого ЗМІ
серія КУ № 787-424Р від 27.05.2016 р.

За передплатою не розповсюджується

Наклад: 2 500 примірників
Розповсюджується безкоштовно

Виконавець:
медіастудія
Custom Lab
www.customlab.ua

“ НАЙГОЛОВНІШИЙ
ПРИНЦИП, ЯКИМ Я
КЕРУЮСЯ У ЖИТТІ
– ДОТРИМУВАТИСЯ
СВОГО СЛОВА.
ЯКБИ ЦЕ
ПРАВИЛО БУЛО
ПРІОРИТЕТНИМ
ДЛЯ КОЖНОГО,
БУДЬ-ЯКИЙ
БІЗНЕС МАВ БИ
ПРИГОЛОМШЛИВИЙ
УСПІХ. ”

Олександр Пилипенко,
Президент ПБГ «Ковальська»

ЄВРОПА ЩЕ БЛИЖЧЕ ДО НАС. «КОВАЛЬСЬКА» ОФІЦІЙНИЙ ЧЛЕН ЕВА

У березні «Ковальська» офіційно стала членом одного з найбільших та найвпливовіших об'єднань бізнесу в Україні – Європейської Бізнес Асоціації (ЕВА).

«Для нас це можливість активно співпрацювати з іншими українськими та міжнародними компаніями на користь інвестиційного клімату держави. Ми готові ділитися своїм досвідом у сфері будівельної індустрії та відкрито взаємодіяти з нашими партнерами за правилами європейського ділового простору. Віримо, що ця подія позитивно вплине на хід історії не тільки бізнесу нашої корпорації, а й економічної галузі загалом», – зазначає Сергій Пилипенко, генеральний директор ПБГ «Ковальська».

Асоціація була заснована в 1999 році за підтримки Європейської Комісії в Україні. Об'єднуючи понад дев'ятсот компаній, ЕВА є однією з наймасштабніших спільнот бізнесу, які діють на українському ринку. Вона працює на захист інтересів іноземних та вітчизняних інвесторів на найвищому державному рівні, сприяє співпраці компаній-членів і налагодженню тісних контактів між ними, допомагає підприємствам у розвитку на українському ринку, допомагає бізнесу охопити всю країну завдяки зв'язкам між офісами, що розташовані в Дніпрі, Києві, Львові, Одесі та Харкові. Асоціація активно сприяє розвитку співробітництва між Україною та ЄС.

ГОЛОВНА ПОДІЯ РОКУ, ПЕВНА РІЧ, НЕ ВІДБУДЕТЬСЯ БЕЗ ЛІДЕРА РИНКУ

Бренд «Ковальська» наочно знайомить відвідувачів виставки із широким асортиментом тротуарної плитки Avenu, а також будівельними сумішами Siltek

ПБГ «Ковальська» традиційно бере участь у головній будівельній події 2018 року – InterBuildExpo, що проходить в МВЦ з 20 по 23 березня. Цього разу на створення стенду «Ковальську» надихнули ідеї італійського архітектора Філіппо Брунеллескі, а також стиль італійських палаців XV-XVII століття. Команда ПБГ «Ковальська» спробувала творчо переосмислити італійське Відродження, поєднавши його з мінімалізмом. У цьому допоміг талановитий архітектор Олег Біленчук, якому вдалося поєднати класичні рішення з прогресивними ідеями свого часу.

Відвідувачі виставки зможуть наочно ознайомитися із широким асортиментом тротуарної плитки Avenu різноманітних форм та кольорів, а також із готовими

рішеннями з облаштування інтер'єрів та екстер'єрів, виконаних із використанням будівельних сумішей Siltek.

Провідні фахівці Avenu залюбки допоможуть гостям обрати плитку та нададуть вичерпні відповіді щодо вибору форми та кольору продукції.

Спеціалісти Siltek поділяться досвідом та дадуть цінні поради щодо роботи з декоративними штукатурками та фарбами.

Презентації продукції, майстер-класи, бізнес-діалоги з представниками ПБГ «Ковальська» щодо умов співпраці проходитимуть щодня в нашому «П'яцо-Палаццо» – стенді, створеному у вишуканому італійському стилі.

Чекаємо на вас!

Нас неможливо не помітити.

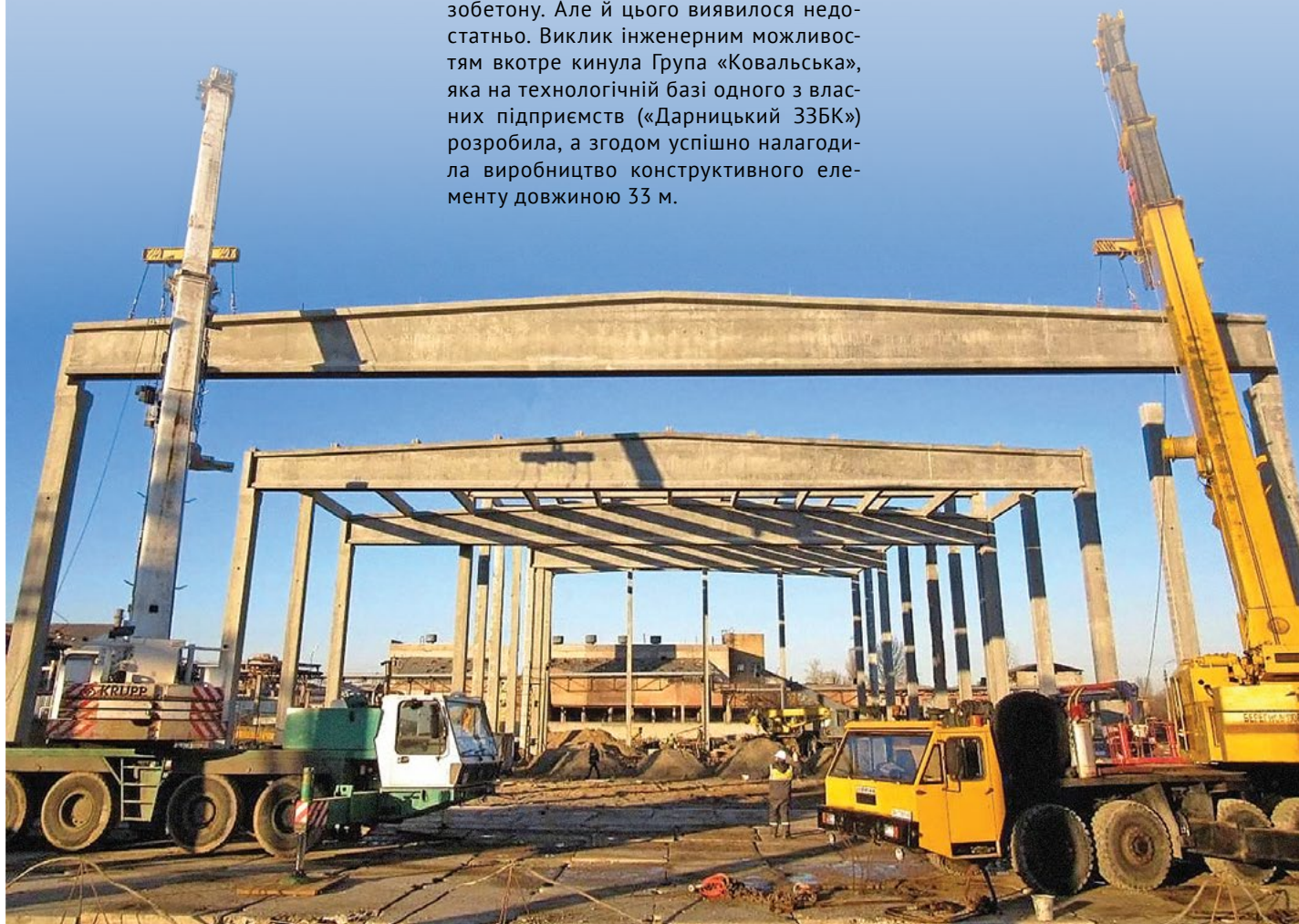
33 МЕТРИ – ЩЕ НЕ МЕЖА! НОВІ ВИКЛИКИ – НОВІ МОЖЛИВОСТІ

Сьогодні, в умовах стрімкого розвитку технологій та розробки нових матеріалів, дивувати споживача вдається все важче. А тим більше, якщо йдеться про збірний залізобетон. Адже виробників будівельних конструкцій в Україні налічуються десятки, якщо не сотні.

Усе частіше індивідуальні комерційні замовлення вимагають максимальної «свободи» планувальних рішень з використанням швидкозбірного залізобетону. Торгово-розважальні центри, складські приміщення, знімальні павільйони, концертні зали – і це лише короткий перелік споруд, для яких вкрай важливо мати великий простір при мінімальній кількості опор та технологічних перешкод. Так, у середині 2000-х років максимально можлива ширина прольоту становила 24 м, у 2015 році була виготовлена балка довжиною 27 м за технологією попередньо напруженого залізобетону. Але й цього виявилось недостатньо. Виклик інженерним можливостям вкотре кинула Група «Ковальська», яка на технологічній базі одного з власних підприємств («Дарницький ЗЗБК») розробила, а згодом успішно налагодила виробництво конструктивного елемента довжиною 33 м.

Від початку 2018 року вже збудовано один промисловий об'єкт у місті Києві з використанням балки довжиною 33 м, а також закінчено виготовлення мостових балок довжиною 33 м для будівництва шляхопроводу в м. Києві на перетині проспекту Петра Григоренка та вулиці Колекторної.

Тепер, після освоєння та налаштування виробництва, після комплектування нових об'єктів такими конструкціями, для спеціалістів Групи «Ковальська» актуальним є лише одне твердження: «33 метри – ще не межа».

28 МАТЧІВ, 10 КОМАНД, 3 ДНІ БОРОТЬБИ Й ТІЛЬКИ ОДИН ЧЕМПІОН

9-11 лютого на спортивній арені комплексу «КПІ» відбувся 13-й зимовий турнір з міні-футболу ПБГ «Ковальська»

Упродовж усього турніру 10 команд, серед яких «Ковальська», «Конструктив», «Бетон Сервіс», «АвтоБуд», «Будіндустрія», «Будівельник», Siltek, «ОмКар», «Дарниця» та «Граніт», змагалися за звання переможця.

Вкотре команди продемонстрували свою майстерність, тактичну підготовку та професійну гру, проте титул чемпіона закріпила за собою команда «Конструктив», підприємства «Бетон Комплекс», яка вже вшосте стала переможцем корпоративного футбольного турніру.

Фіналістами запеклої боротьби за Головний кубок Групи стали команди

«Конструктив» та «Ковальська», які завершили вирішальну гру з рахунком 2:6 на користь «Конструктиву».

Незважаючи на виважену та стратегічну гру Владислава Пасічника – футболіста «Дарниці», який був визнаний переможцем у номінації «Кращий гравець», його команда посіла лише третє місце.

У фіналі Малого кубку, де зустрілися команди Siltek і «АвтоБуд», перше місце виборола команда Siltek із рахунком 5:1. Третє місце здобула команда «Будівельник» із відривом в 1 гол після пенальті від команди «Будіндустрія».

Найкращим голкіпером турніру зазначено став Ростислав Рубан із команди Siltek, який, наче супергерой, рятував свою команду в найскладніших ситуаціях. Родіон Ястремський із «Бетон Сервісу» став абсолютним лідером із кількості забитих голів – дев'ять влучних ударів у сітку воріт суперника.

Президент ПБГ «Ковальська» Олександр Пилипенко, генеральний директор Сергій Пилипенко й Перший Віце-президент Микола Суботенко нагородили призерів та учасників XIII-го футбольного турніру медалями, кубками та грошовими сертифікатами.

Попереду на нас чекає невелика пауза, але вже зовсім скоро черговий турнір, нові емоції й, можливо, новий чемпіон.

РЕСТАЙЛІНГ: ОСВІЖИТИ «ФАСАД»

Світ не стоїть на місці: нові тренди, дизайн, графіка. Компанії треба йти в ногу з часом, щоб залишатися актуальною та цікавою. Для оновлення свого стилю «Ковальська» запросила відомого дизайнера Дмитра Цапко. Унікальні текстури бетону й чіткі геометричні форми стали основою рестайлінгу бренду «Бетон від Ковальської»

Моноліт: З чого почалася ваша співпраця з компанією?

Дмитро Цапко: З тизеру по ЖК «Династія» два роки тому. Був просто логотип, колір та слоган. За 2 роки вже вийшло близько 15 сюжетів для зовнішньої реклами, які чітко сформували образ бренду «Династія», та, я сподіваюся, допомагають реалізовувати план продажу квартир.

М.: Чи потрібно компаніям робити рестайлінг, чи не загрожує це тим, що вони можуть втратити свою унікальність?

Д. Ц.: Рестайлінг проводять саме для того, щоб оновити, а не змінити імідж бренду. Бренд працював багато років, і в споживачів уже є звички щодо його сприйняття. Ці звички потрібно берегти,

і в жодному разі не руйнувати. Світ не стоїть на місці – нові шрифти, нові тренди в графіці. Плюс усе більше й більше розвивається digital, і його стандарти теж треба враховувати. Скажімо так – у старому логотипі було досить багато дрібних деталей, які не відтворюються в інтернеті. Тому, звісно, рестайлінг робити потрібно, але дуже виважено й ретельно.

М.: Що надихало, коли створювали нове лого бренду?

Д. Ц.: Бетон став одним із найпоширеніших трендів навіть в оформленні інтер'єрів – лофт, індастріал, еко. Саме натуральність і унікальність текстури бетону й надихали нас на чіткі геометричні форми, які вдало контрастують із його арт-текстурою.

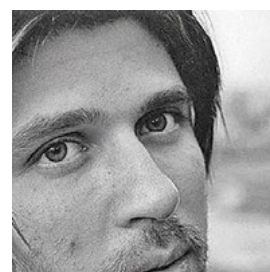

М.: Ви орієнтувалися передусім на європейський стиль?

Д. Ц.: Глобалізація диктує свої закони, тож тепер складно сказати, що є стиль європейський, або американський, або який інший. Логотип може працювати або не працювати, відповідати всесвітнім трендам або ж ні. Ми з нетерпінням чекаємо на запуск нового логотипу, щоб почути відгуки світової дизайнерської спільноти. Наразі ми пишаємося результатом і бачимо рестайлінг «Бетону від Ковальської» як один із провідних кейсів нашої агенції.

М.: У вашому портфоліо є роботи зі створення стилю для лісопильні, потім «Ковальська». Перевага бруталного лофт стилю. Вам імпонує?

Д. Ц.: Лісопильня й «Ковальська» – дві різні цільові аудиторії: один – будівництво в масштабах країни, інший – нішова хіпстерська сувенірна майстерня. Саме тому ці два стилі настільки різні, що порівнювати їх просто немає сенсу. Кожен бренд має свій характер, свої риси і звички. Наше завдання – транслювати характер бренду в найбільш зручну для сприйняття форму. Добре, що на це є натхнення та досвід. All Illusions Are To Be Used.

Дмитро Цапко,
дизайнер, засновник і креативний директор Tough Slate Design

Створюючи новий лого, ми рухалися досить поступово, тому складно сказати, що якісь варіанти було відкинуто. Були константи – колір і форма – від них ми й відштовхувалися. Однак, «сміливіший» варіант лого, який був би більше схожий на ребрендинг, ніж на рестайлінг, усе ж таки посів своє місце в брендбуці – як базовий елемент для створення арт-паттернів, композиційних рішень тощо.

У новому лого хотілося відтворити стабільність компанії, її конструктив, passion to do business.

Натхнення і красу ми шукали безпосередньо в бетоні – його прямих і чітких геометричних формах, унікальній текстурі і природних властивостях.

На мою думку, вдалося все. У квадраті. Навіть, у кубі. У кубі з бетону. Айдентика настільки різноманітна та актуальна, що я б не здивувався, побачивши тусовщиків у фірмових футболках від «Бетону від Ковальської».

Моноліт: Лідіє Василівно, хто першим із вашої родини потрапив на наше підприємство?

Л.В.: У 1982 році я закінчила будівельний технікум та прийшла сюди на роботу за направленням. І досі тут. Спочатку працювала у відділі технічного контролю, а потім перейшла до арматурного цеху. Пізніше переходила до інших відділів, тому знаю про виробництво достатньо. Проте вже протягом багатьох років працюю саме в цьому цеху.

М.: Як довго ваші чоловік та син працюють тут?

Л.В.: Син Григорій працює на заводі вже 10 років. Був тут на практиці й залишився. Мій чоловік Сергій Адамович Фенюк протягом тривалого часу займався будівництвом. Проте в якийсь момент захотілося стабільності, упевненості в своєму завтра, і він знайшов це саме на «Ковальській». Прийшов сюди у 2011 році. Відтоді ми тут усією родиною.

М.: Ви працюєте в одному цеху?

Л.В.: Так, в арматурному, проте хлопці працюють на різних дільницях: чоловік – на конструктиві, а син – на закладних деталях. А я – майстер цеху.

М.: Тобто на роботі ви – їхній керівник?

Л.В.: У певному сенсі так. На своїй посаді майстра я даю завдання, розподіляю між бригадами, потім слідкую за їх виконанням, контролюю вчасність і якість.

М.: Виходить, що ви цілий день разом. Чи комфортно працювати поряд з рідними?

Л.В.: Ми в одному цеху, але виконуємо різну роботу. Тому не встигаємо втомилися один від одного.

М.: Чи вдається відокремлювати особисте від робочого?

Л.В.: Так, із цим проблем немає. На роботі я ставлюся до чоловіка як до працівника. Щоправда, буває, вдома сперечаємося про роботу. Але якщо так стається, то я одразу кажу: «Все, я вдома, завтра буде робочий день, тоді й будемо вирішувати».

М.: У вас нетипова для жінки робота. Чому вам подобається така професія?

Л.В.: Отримую від роботи задоволення, давно працюю, усе тут знаю. У мене на-

віть ніколи не виникало думки змінити професію. Якби можна було прожити життя ще раз, я б прожила його так само.

М.: Як починається ваш робочий день?

Л.В.: Починається спозаранку. Прокидаюся десь о пів на шосту, на роботі ми з 7.30. Працюємо до 16.00, а потім відпочиваємо.

М.: Розкажіть про свою робочу родину.

Л.В.: У нас дуже стабільний колектив. Основу складають люди, які пропрацювали тут понад 30 років. Колектив працює злагоджено, від нас рідко йдуть. Усі працюють довго і стабільно. Стабільність – це важливий складник успішної роботи. Ми всі працюємо з трудовими книжками, маємо гарантовану й вчасна зарплатню, оплачувані відпустку та лікарняні, медичне страхування, можемо взяти путівку на відпочинок чи оздоровлення. На роботі затишно і спокійно, як вдома.

М.: А як ви проводите час поза роботою?

Л.В.: Майже щовихідні їздимо до моєї мами. Вона живе поблизу Ніжина, звідки я родом. Вона вже старенька, тому ми з чоловіком допомагаємо їй. Він у мене вміє все – у нього золоті руки. Справний до будь-якої роботи. У нас ще є донька Анастасія. Зараз вона стала студенткою. Намагаємося проводити час разом з усією родиною. Але вдається рідко, як правило, тільки на великі свята.

М.: Як ви відпочиваєте душею?

Л.В.: Дуже люблю квіти, саджаю їх і вдома, і в мамі біля хати. Особливо подобаються глідіолуси. Відпочиваю від галасу міста, коли пересаджую їх на маминому подвір'ї.

М.: Де ви себе бачите через 5-10 років?

Л.В.: Сподіваюся, на пенсії. Тут усе мені так знайоме й рідне. Із задоволенням приходжу на роботу, але з віком відчуваю, що й відпочинок має бути вчасним.

М.: Про що ви мрієте?

Л.В.: Щоб усі були щасливі і здорові. Це головне у житті.

ЛІДІЯ, СЕРГІЙ ТА ГРИГОРІЙ ФЕНЮКИ – ДИНАСТІЯ БУДІВЕЛЬНИКІВ

Добре, коли робочий колектив стає родиною. А як буває, коли справжня сім'я стає трудовим колективом? Про це ми поцікавилися в Лідії Василівни Фенюк, яка щодня працює в одному цеху з чоловіком та сином на «Бетон Комплексі»

НА РОБОТУ ВСІЄЮ РОДИНОЮ

РОДИННИЙ ЗВ'ЯЗОК

ВАЛЕНТИНА І ОЛЕКСАНДР ВИЖКОВСЬКІ, МАМА І СИН

Наступність поколінь, сімейний уклад та батьківська турбота про працівників – фундамент, на якому тримається бізнес Групи «Ковальська». Тож не дивно, що в штаті нашої компанії можна часто зустріти людей з однаковими прізвищами. Герої нашого матеріалу – Валентина й Олександр Вижковські, мама й син, які працюють пліч-о-пліч на «Дарницькому ЗЗБК»

Моноліт: Хто з вас першим потрапив на наше підприємство? Розкажіть свої історії.

Валентина: На правах старшої я влаштувалася в компанію першою. Це було у 2006 році. Мій чоловік – військовий, і ми часто переїжджали. За освітою я – вчитель молодших класів, проте після переїзду до Києва не змогла знайти роботу за фахом. Купила газету з вакансіями й побачила пропозицію місяця роботи поряд із домом – на «Бетон Комплексі». Так і влаштувалася.

Олександр: Я також починав на «Бетон Комплексі». Прийшов сюди шість років тому, у свої 18 років. Мама вже певний час там працювала, її приклад і відгуки про компанію були для мене важливими.

М.: Цікаво, виходить, що ви обоє потрапили на виробництво зовсім без досвіду та спеціальної будівельної освіти?

В.: Так. Мені довелося все вивчати з нуля. Усе було абсолютно новим, невідомим і неймовірно цікавим. Я працювала контролером ВТК, тому треба було детально знати всі процеси, щоби контролювати їх відповідність до технічної документації. Добре, що я люблю не тільки навчати, а й навчатися. Це вміння дуже допомогло. А ще мені

з першого дня сподобався наш колектив. Отак і пропрацювала з натхненням і цікавістю на «Бетон Комплексі» аж до 2014 року.

М.: А де ви зараз працюєте?

В.: Зараз працюю на Дарницькому ЗЗБК. У 2014 році ми отримали квартиру, тому, хоча й шкода було розлучитися з колегами, знову вирішила влаштуватися ближче до дому. Тут я також працюю контролером.

М.: Олександр, ви також «переїхали» на інше робоче місце? Що вам найбільше подобається в роботі?

О.: Так, я теж змінив місце роботи й зараз працюю на Дарниці. У роботі найбільше ціную стабільність – і в робочих процесах, і в зарплатні. Пам'ятаю, що складно було тільки перший місяць. Я прийшов на «Бетон Комплекс» в арматурний цех, але потім швидко освоївся. Зараз мені подобається баланс між роботою та особистим часом. Усього вистачає – і праці, і відпочинку, і дозвілля. Дуже подобаються наші корпоративні активності (футбол, наприклад), із задоволенням беру в них участь.

М.: Ви тільки працюєте чи ще й навчаєтеся?

О.: Два роки тому вступив до Київського національного університету будівництва і архітектури, але зараз перебуваю в академічній відпустці. Планую повернутися до навчання.

В.: У нас родина педагогів: я – вчитель, моя мама була вчителькою, тому мріємо, щоб і Саша мав вищу освіту, але нехай вирішує сам.

М.: Чи затишно вам разом працювати? Можливо, присутність мами все ж інколи бентежить?

В.: Насправді ми рідко перетинаємося. Власне, виходить, що я контролюю правильність виконання тих чи інших робіт відділом мого сина. Тому бачимось ми тільки тоді, коли я маю завдання в їхньому цеху.

О.: Так, бувають дні, коли не бачимось зовсім. Але скажу, що мені навіть приємно, що мама працює поряд. Почуватися безпечніше й затишніше. Тим паче, у нас із нею дуже дружні стосунки.

М.: Валентино, а що вам подобається в роботі найбільше, крім того, що син поруч?

В.: Хороші умови праці, гідна та стабільна зарплата, повне соціальне забезпечення і, звичайно, колектив. Це ті базові речі, завдяки яким щодня приходиш на роботу із задоволенням. Радію, що й молодь, така, як мій син, знаходить на нашому підприємстві своє місце й розвивається.

М.: Чи є у вас родинні традиції?

О.: Завдяки «Ковальській» у нас нещодавно з'явилася традиція разом ходити на футбол. Я був на нашому чемпіонаті навіть у свій день народження. Чудово проводити дозвілля разом з колегами і сім'єю водночас.

В.: Так, ми на футбол навіть онучку приводили. Таке дозвілля для нас нове й неймовірно захоплює. Щодо сімейних традицій, то всі збираємося за родинним столом на Різдво і Великдень. Ми постійно їздимо до батьків на Вінниччину, ходимо разом до церкви. У мого чоловіка п'ятеро братів і сестер, тому під час таких родинних зустрічей завжди людно і весело.

М.: Якби на роботі могли виконати одне ваше бажання, що б ви побажали?

В.: Я б хотіла довшої відпустки, щоби більше часу проводити зі своїми батьками. Вони вже старенькі, хочеться приділити їм якомога більше уваги.

О.: Мені все подобається так, як зараз є. Потрібно розвиватися професійно і, звичайно ж, отримувати від роботи більше – задоволення моральне і матеріальне.

М.: Валентино, ви, як мама, пишаєтеся здобутками сина?

В.: Пишаюся обома своїми синами. Надзвичайно приємно щодня спостерігати за професійним ростом Саші. Мій старший син має зовсім інший характер. Він, як і ми, працює у будівельній сфері. Служив в АТО. Ми в родині живемо за принципом «Все буде добре». Так мене вчили батьки, так і я вчу своїх дітей – бачити в людях хороше. У кожному є зерно доброти.

«Я НЕ МОЖУ ЗРОБИТИ СВІТ ІДЕАЛЬНИМ, АЛЕ Я МОЖУ ЗРОБИТИ НІЖ ГОСТРИМ»

Олександр
Кумейко, директор
департаменту
правового
забезпечення
ПБГ «Ковальська»

Олександр про своє незвичне хобі, забобони та про ножі, які повинні бути на кожній кухні

Моноліт: Олександр, відомо, що ви маєте оригінальне хобі. Можливо, для нього є спеціальна назва. Розкажіть, як усе почалося?

Олександр: Відверто кажучи, я не думаю, що в цього хобі є якась особлива назва. Я просто заточую ножі й нескладні інструменти. Але зазвичай люди не сприймають це як хобі, їм просто подобається, коли ножі гострі. Для цього і потрібно їх доглядати, своєчасно заточувати, належним чином зберігати. Хобі – це щось інше. Можливо, це те, у що перетворилося звичайне заточування ножів саме для мене.

Почалося все з того, що якось дуже давно я задумався над тим, чому в моєму домі ножах приділяється так мало уваги. Пам'ятаю часи, коли ножі потрапляли в дім як завгодно: їх дарували, «діставали», робили на замовлення, вони мігрували між квартирами, домами, дачами тощо. Крім того, окремі ножі перебували в жахливому стані: береш його до рук, а він не ріже. Тоді особливо не замислювалися над тим, який ніж і для чого потрібен. Як уже є, а нагострити можна звичайним «брусом». Це мені дуже не подобалося.

І в якийсь момент я почав цікавитися цим питанням та врешті зрозумів, що готовий до того, аби поруч із цією історією розпочинати свою власну. Тоді я купив свій перший ніж. Потім почали з'являтися й інші ножі, за ними дошки та інші аксесуари. Приблизно в той самий час придбав свій перший прилад для заточування. З технологічної точки зору дуже простий, але досить зручний через невеликий розмір і нескладну

конструкцію. Поступово з'явилося ціле господарство: інші прилади для заточування та правки, нові набори каменів, «бланків», різні види пасти для полірування, засоби для догляду за каменями. А вже багато років потому врешті виявилось, що в заточуванні, як це не парадоксально, немає ідеалу. Як і в усьому тут є багато нюансів, серед яких не обійтися без компромісів.

М.: Кажуть, що ножі не можна дарувати. Ви самі купуєте їх? Усі вони функціональні? Чи здебільшого для колекції?

О.: Для себе ножі обираю сам, бо маю достатньо досвіду та інформації, розуміюся на тому, яким має бути ніж для різних цілей. Звісно ж, звертаю увагу на марку сталі. Вирішуючи придбати ніж, не думаю про його колекційну цінність. Функціональність таких речей для мене завжди на першому місці.

Дарую ножі нечасто. Але коли таке відбувається, і мені дають у відповідь кілька гривень або монет, беру з посмішкою та сприймаю це як традицію, а не як прояви забобонності.

Із задоволенням дарував ножі всім близьким. Певно, що це дало б комфорту в їхнє життя. Але не впевнений, що всі б належно це сприймали, навіть з огляду на обізнаність щодо мого хобі. Суспільство звикло сприймати ножі як символ агресії чи небезпеки. Здебільшого люди не бачать за цим жодної філософії.

М.: Які емоції ви отримуєте, коли заточуєте інструмент. Це вас надихає, розслабляє? Що це для вас з погляду психології?

О.: Це різні відчуття. Не можу сказати, що мене це дуже заспокоює чи, навпаки, викликає агресію. Це широкий спектр почуттів. Працюючи з ножем, потрібно на певний час абстрагуватися. А вже упродовж самого процесу маєш змогу зосередитися та подумати про купу речей, на які через шалений життєвий ритм не вистачає часу.

Я розумію, що не можу зробити світ ідеальним, але я можу зробити ніж гострим. Там, де я можу досягти гарного результату, я його досягаю – і це дарує задоволення.

Так само, наприклад, у роботі: ти можеш не любити довгі судові процеси, на які іноді витрачаються місяці чи навіть роки, але, вигравши справу, отримуєш задоволення, яке того вартує.

“ У мене приладдя для заточування в рази більше, ніж самих ножів, а його сукупна вартість значно перевищує вартість усіх ножів, які маю ”

М.: Чи є лайфхаки, як правильно вибрати ніж? І на що звертати увагу?

О.: Порад можу дати дуже багато, бо немає ідеального ножа, який придатен до будь-якої роботи. Завжди необхідно розуміти, для чого потрібен ніж.

Якщо той, що можна носити із собою щодня та виконувати прості побутові завдання, то слід звернути увагу на складні ножі з категорії EDC (Everyday Carry). Маю таких кілька, бо мріяв про такий ніж із дитинства. Один навіть зараз зі мною.

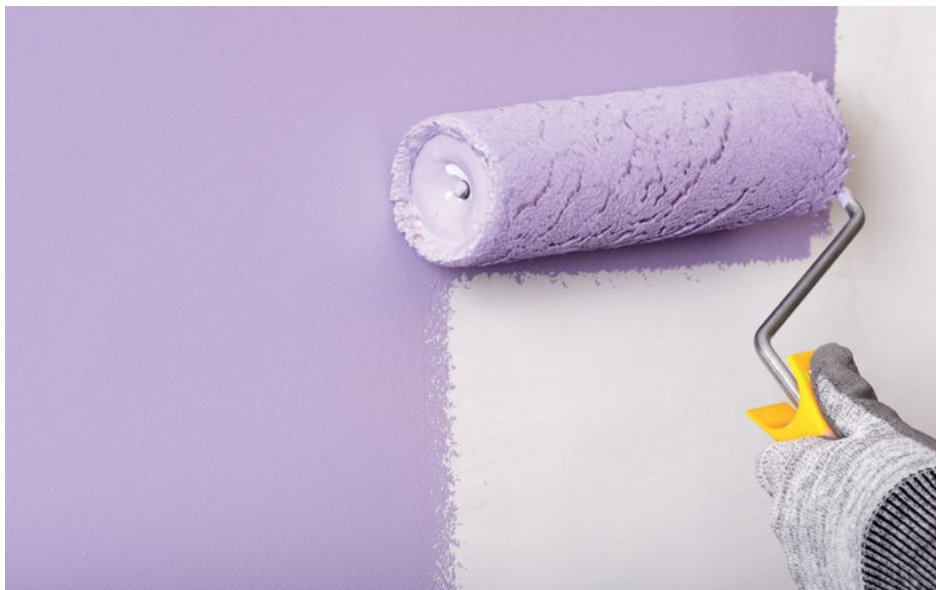
Однак із часом я зрозумів, що такі ножі не дуже зручні в роботі, яку виконую найчастіше, – приготуванні страв. На кухні потрібен зовсім інший формат. А до нього ще й відповідний набір аксесуарів, зокнайменше правильні дошки, мусат для підтримання різальної крайки, засоби для зберігання ножів тощо. Що ж до кухарських ножів, то дотримуюсь думки: замість витратити кошти на низку ножів чи безглузді набори, краще спочатку купити один якісний ніж. І ним, звісно, має бути «шеф». Він виконує до 70-80% усієї роботи на кухні. Виглядає традиційно: зручна ручка, довге та

обов'язково широке лезо. Завдяки цьому ним дуже зручно нарізати чи шинкувати овочі, працювати з м'ясом та виконувати багато інших функцій.

Решту ножів можна придбати згодом. Я б рекомендував мати на кухні ніж для чистки овочів (зазвичай має коротке лезо з прямою різальною крайкою та загострене на кінці) та ніж для м'яса. Також не можу не згадати про хлібний ніж. Спробувавши одного разу, ви більше не захочете нарізати хліб жодним іншим.

М.: А який ваш улюблений ніж?

О.: Я люблю японські ножі чи щось на кшталт. Одразу зазначу, це не для всіх. Їх треба спочатку зрозуміти та зачекати певний час, щоби полюбити остаточно. Мої найулюбленіші японські ножі – «сантоку». Вони мають широке та довге лезо, яке наближає його за характеристиками та функціоналом до традиційного «шефа», але «носок» ножа акцентовано спрямований вниз. До речі, на своїй кухні частіше за все працюю японським ножем, який мені подарували в «Ковальській», що для мене є дуже символічним.

ГРА НА КОНТРАСТАХ. ТРЕНДИ ВЕСНИ

Яскраві фарби, що зійшли з модних подіумів, перетворюють стіни будинку на полотно художника-модерніста. Поєднання кольорів і складні відтінки личать не лише красуням, а й інтер'ерам.

Моду і дизайн інтер'єру поєднує довга історія відносин. То ж не дивно, що стильні фешн-тренди, зійшовши з подіуму, з'являються в оздобленні домівок і квартир. У цьому році на піку популярності – гра контрастів, комбінація насичених, часто протилежних кольорів із домінуванням геометричних форм.

Таке поєднання відтінків наповнює інтер'єр енергією, створюючи піднесений настрій. І неважливо, бажаєте ви кардинально змінити вигляд свого будинку чи просто хочете дещо його оновити, – скористайтеся цим безпрограшним прийомом.

ЕКСПЕРИМЕНТИ З КОЛЬОРОМ

Облаштувати простір від підлоги до стелі можна за допомогою інтер'єрних фарб і декоративної шту-

катурки SILTEK. Оберіть чотири контрастних відтінки і використовуйте їх для фарбування стін, щоб виділити частину кімнати чи розставити акценти. Під час нанесення декількох фарб важливо, щоб вони «лягали» рівними шарами. Саме такий результат гарантують фарби SILTEK. Завдяки їх відмінним властивостям ви зможете дозволити собі найсміливіші експерименти.

Забудьте аксіому про те, що в одній кімнаті не можна змішувати декілька кольорів – цього року це на піку моди. Тому віддайтеся фантазії та спробуйте поєднати глибокий синій, насичений зелений, сонячний жовтий і спокійний рожевий. Однак під час вибору фарби врахуйте розташування вашої кімнати. Так-так, це справді важливо. Стіну, що знаходиться весь час під прямим сонячним світлом, краще фарбувати більш

холодними відтінками, а кімнати на півночі потребують теплих кольорів, щоб мінімізувати відчуття холоду й дискомфорту.

РОЗКІШНИЙ ЗЕЛЕНИЙ

Зелений колір, що був актуальним минулого року, не полишає перших сходинок і в цьому сезоні. Це й не дивно, адже зелений пов'язаний зі спокоєм та свіжістю, що особливо важливо для тих, хто втомився від сірої буденності. Також цей колір створює настрій весняного саду всередині будинку й ніби запрошує глибоко вдихнути й насолодитися сонячними днями.

Дизайнери інтер'єрів стверджують, що соковитий зелений ідеально підходить для кімнат відпочинку та спалень, сприяючи релаксації та міцному сну.

СОНЯЧНИЙ ЖОВТИЙ

Соковитий жовтий – це весна, яскрава і весела, що з нетерпінням очікує на сонячні дні. Цей колір завдяки теплу та бадьорості ідеально підходить для акцентів в інтер'єрі. Він створює відчуття затишку й символізує сімейне гніздо. Найбільш придатні кімнати для таких сміливих відтінків – це їдальня, кухня та дитяча.

БЛАГОРОДНИЙ СИНІЙ

Синій завжди наділений внутрішнім багатством. Це сміливий і впевнений колір, що надає оселі одночасно свіжого й витонченого характеру. Різні його відтінки – від насиченого до небесного – допоможуть створити в кімнаті необхідний вам ефект – від приголомшливого до заспокійливого.

Глибокий синій підходить для спальної кімнати як основний колір чи акцент.

Темно-сині кольори актуально й модно виглядають у ванних кімнатах. У цьому випадку важливо, щоб фарба була призначена для використання у вологих приміщеннях. Наприклад, фарби SILTEK Interior Prestige 7 передбачають захист від цвілі й легко миються.

Також синій колір – це правильний вибір для домашніх офісів і робочих просторів.

ПУДРОВО-РОЖЕВИЙ

Цей колір часто розглядають як дівочий, тож йому важко відвоювати собі місце серйозного претендента, коли йдеться про фарбування будинку чи квартири. Але, на щастя, часи змінюються. І сьогодні більш м'який послідовник рожевого кольору – відтінок пудри – додає оселі спокою і свіжості.

Відтінки рожевого кольору сьогодні надзвичайно популярні для фарбування стін у спальні чи вітальні. Дуже ефектно вони виглядають у поєднанні з декоративною штукатуркою SILTEK, що може створювати ефект кори дерева чи каміння. Так, наприклад, штукатурка DECOR PRO легко тонується у світлі та темні кольори, зручно наноситься й гарно виглядає на стіні.

БАЗОВИЙ БІЛИЙ

Білий колір завжди актуальний і популярний. Він постійно в тренді. Ви без вагань можете пофарбувати стіни в білий колір чи нанести білу штукатурку – це буде стильно й модно. Окрім цього, білий колір дає значний простір для експериментів із яскравими меблями й аксесуарами. Якщо вам не імponує білий, можна використати штукатурки з ефектом мармуру DECOR MARBLE чи граніту DECOR GRANITE. Або додати до білого кольору відтінок капучино – він більш теплий та ніжний, що надає простору спокою та легкості.

Обов'язково під час вибору фарб зверніть увагу на їхню безпеку. Це особливо важливо, якщо в домі є діти, тварини, алергіки – вони першими реагують на токсичні речовини. Наприклад, інтер'єрні фарби та декоративні штукатурки – екологічно чисті й гіпоалергенні, що підтверджено сертифікатами якості. В інструкції до фарб SILTEK Interior Elite спеціально зазначено, що фарбу можна використовувати навіть у дитячих кімнатах. Вона легко наноситься, швидко висихає й довго зберігає яскравий колір. Тож аби вам не довелося ще місяць після фарбування провітрювати кімнату, краще подбайте про безпечність фарби ще на етапі покупки.

Експериментуйте з кольорами – і ваш дім буде виглядати розкішно.

ПО БРУКІВЦІ AVENU

ПБГ «Ковальська» робить усе можливе, щоб наші міста виглядали по-європейськи, і за багато років своєї діяльності стала активним учасником відновлення та створення культурних та муніципальних проектів

БРОВАРИ

ЦЕНТРАЛЬНИЙ ПАРК – це серце Броварів. Для цього парку ПБГ «Ковальська» спеціально розробила дизайн-проект ландшафту. За задумом авторів усі доріжки та алеї пов'язані між собою візерунком у вигляді української вишиванки. Орнамент виконано в класичних кольорах вишиванки: червоний (виш-

ня), чорний (графіт), білий (перлина). Багатий яскравий візерунок поданий на сірій плитці-основі, завдяки чому він виглядає ще більш контрастно.

Втілення проекту стало можливим завдяки багатій палітрі кольорів та широкому асортименту форм тротуарної плитки.

НАТАЛКА

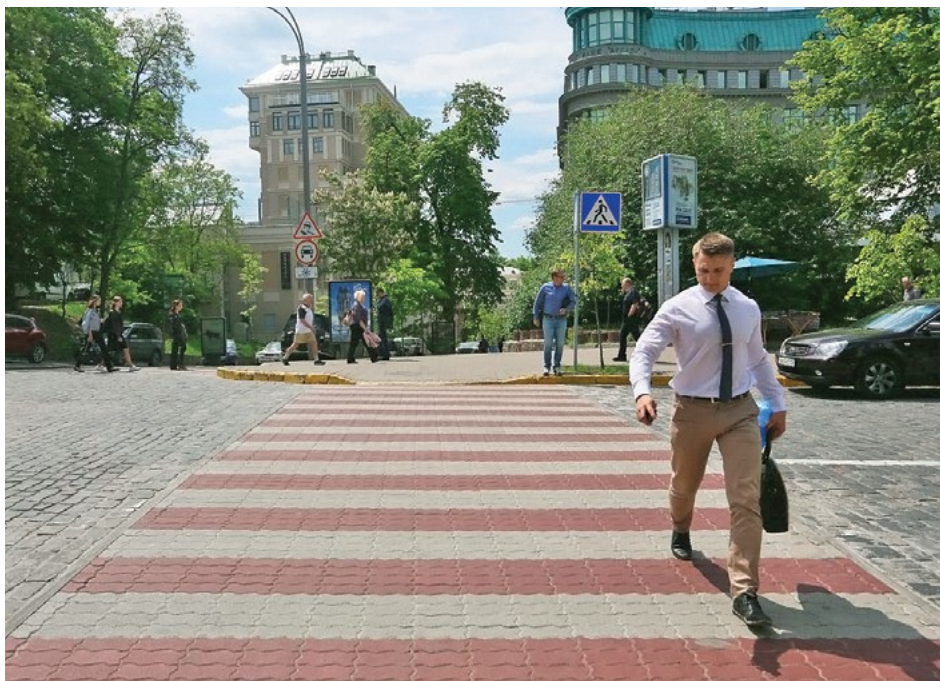
ПАРК ВІДПОЧИНКУ В УРОЧИЩІ «НАТАЛКА» розташований в Оболонському районі на земельній ділянці площею 7,13 га. За впорядкування цієї території взялися у 2017 році. Усі алеї та пішохідні доріжки в парку вимощені тротуарною плиткою «Старе місто» від AVENU, що має вигляд середньовічного каміння. У велозоні використана бруківка без фаски 200x100, оскільки нею зручно й

безшумно пересуватися на велосипедах, скейтах, роликах. У береговій зоні доріжки виконані з паркувальної решітки AVENU. Це зроблено для візуального збереження зеленої зони, тому що в осередках решітки може проростати трава й така доріжка не буде виглядати монолітно-бетонною, а ідеально пасуватиме до зелених газонів на березі Дніпра.

КІОТО

ПАРК КІОТО в Деснянському районі столиці був реконструйований влітку 2017 року. Проект оновленої зеленої зони розробив один із провідних дизайнерів традиційних японських парків – Широ Накане на честь 25-річчя дипломатичних відносин України та Японії. Архітектори намагалися максимально зберегти вигляд і символіку, властиві японським садам. Доріжки та алеї парку викладені великоформатною плиткою «Лайнстоун-60» і дрібною бруківкою 200x100 мм від бренду AVENU. Завдяки різнобарвній колірній гамі «Колор-мікс» усі доріжки виглядають природно й гармонійно поєднуються з концепцією японського саду, створеного архітекторами.

СКВЕР НЕБЕСНОЇ СОТНІ

РОЗТАШОВАНИЙ У САМОМУ СЕРЦІ КИЄВА між Михайлівською площею та Майданом Незалежності. Сквер було створено на місці смітника, який протягом багатьох років був закритий непрезентабельним парканом. Силами волонтерів тут було прибрано тонни сміття, вирівняно ділянку, завезено землю, розбито доріжки, ви-

саджено дерева та газон. Усі роботи виконувалися благодійним коштом. Компанія «Ковальська» теж зробила свій внесок у впорядкування скверу, вимостивши доріжки тротуарною плиткою від AVENU. Плитка стійка до погодних умов і температурних коливань, що гарантує багаторічну службу в умовах нашого клімату.

ПІШОХІДНИЙ ПЕРЕХІД

ПІШОХІДНІ ПЕРЕХОДИ В КИЄВІ. ПБГ «Ковальська» вимостила чимало переходів тротуарною плиткою «Фалка» від AVENU. Ця плитка витримує великі навантаження. Окрім того, ламані грані створюють міцне зчеплення плиток між собою, тож при експлуатації вони завж-

ди будуть перебувати на своєму місці без зрушень. Великим плюсом є те, що не потрібно фарбувати червоно-білі смуги, адже «Ковальська» використала продукцію необхідних кольорів, яка протягом довгих років буде залишатися в перманентному вигляді.

ОРЛЯТКО

ПАРК «ОРЛЯТКО» В СОЛОМ'ЯНСЬКОМУ РАЙОНІ. «Ковальська» облаштувала новою плиткою 180 кв.м. тротуарних доріжок. Навколо озера було укладено 300 кв.м.

плитки AVENU у вигляді національної символіки. Встановлено нові лави та електричні ліхтарі, що дозволить відвідувачам почуватися комфортно під час прогулянок.

ФУНДАМЕНТАЛЬНО. ГРУНТОВНО

Коли ми будуємо власний дім, то хочемо, щоб він був безпечний і надійний – справжнє родинне гніздо для майбутніх поколінь.

А запорукою довгого життя оселі є міцний фундамент. Тому на матеріалах не варто економити – адже це та основа, на якій усе тримається

Будівництво приватного таунхаусу чи котеджу починається з фундаменту. І від того, наскільки успішним, спланованим і розрахованим до деталей буде цей процес, залежить доля вашої майбутньої домівки.

Під час проектування приватного будинку вибір виду й конструкції фундаменту залежить від:

- **навантаження**, яке він повинен буде витримати – це вага всіх елементів будинку: стін, перекриттів, даху й ін.;
- **габаритів** (форми будинку), адже співвідношення ширини

будинку до його довжини впливає на розрахунки фундаменту;

- **складу та властивостей ґрунтів**, на яких будується дім. Перед тим, як споруджувати фундамент, ще на стадії підготовки до будівництва, необхідно з'ясувати, на якій глибині залягають ґрунтові води і з яких порід складається ґрунт на вашій ділянці. Для цього найкраще провести інженерно-геологічну розвідку та отримати звіт про стан ґрунтів.

ЩО ЛЕЖИТЬ В ОСНОВІ

Залежно від способу опори на ґрунт, фундаменти бувають чотирьох видів: стрічковий, стовпчастий, пальовий і плитний. Оскільки під час будівництва приватних будинків частіше за все використовують стрічковий фун-

дамент, саме на ньому ми зупинимося більш детально.

Стрічковий фундамент являє собою бетонну смугу, що повторює контур будівлі. За конструкцією такий фундамент поділяють на:

Монолітний: у підготовлену опалубку встановлюють арматурний каркас і потім усе заливають бетонною сумішшю.

Збірний: фундамент збирають із готових фундаментних блоків, з'єднаних між собою цементним розчином із використанням арматури.

Збірний монолітний фундамент збирається швидко й легко, а з використанням сертифікованих блоків, таких, як у ПБГ «Ковальська» – буде гарантовано міцним. Монолітний фундамент більш міцний і надійний. Однак виготовлення такої конструкції – трудомісткий, тривалий і затратний процес. До того ж заливати монолітний фундамент бажано за один день. Зараз, під час буму будівництва котеджних містечок, замовник здебільшого використовує монолітний фундамент. У випадку, коли планується типове будівництво, – це виправдано.

Для виготовлення монолітного фундаменту необхідний бетон високої якості, і краще придбати готову суміш у виробника, ніж готувати її самостійно. Дуже поширеною помилкою в кустарному виробництві бетону є надмірне додавання води, що збільшує його рухливість і в кілька разів знижує міцність.

Компанія «Ковальська» забезпечує приватне будівництво не лише високоякісними марками бетону, але й залізобетонними конструкціями та елементами благоустрою.

ВАЖЛИВІ ДЕТАЛІ

Готовий фундамент – і збірний, і монолітний – бажано залишити вистоятися без навантажень на декілька місяців. І тільки після цього братися до будівництва стін.

І, звісно, пам'ятайте, що помилки, допущені під час створення фундаменту, практично неможливо виправити або ж це буде надто дорого коштувати. Тому не варто економити на фундаменті, адже від його міцності і стійкості цілком залежить доля майбутнього будинку.

Сергій Дурицький,
головний технолог
«Бетон Комплекс»

Якщо це приватний котедж, у якому заплановано 1-2 поверхи, то створювати монолітну подушку під усім будинком, як це робиться в багатоповерховому будівництві – немає сенсу. Тому для індивідуальних житлових будинків найкраще підходить стрічковий фундамент, який роблять лише під несучими стінами. А безпосередньо замовник обирає, яку конструкцію він бажає: збірну чи монолітну. Виконати їх можна у двох варіантах:

- зробити армований монолітний фундамент із товарного бетону.
- виконати в збірному варіанті з фундаментних блоків.

Якщо фундамент будується з використанням блоків, то марка бетону може бути лише В-7,5. А от у випадку монолітного фундаменту, розрахованого на більш значні навантаження, обирають бетон класу В-20 з армуванням. Фундамент має розраховувати конструктор чи проєктант – саме він враховує майбутні навантаження від стін, арматури, людей, а також вітру і снігу. Марку бетону конструктор вказує в робочому проєкті на фундамент будинку.

Однак, здебільшого, є типові проєкти, і для них ніхто спеціально не розраховує фундаменти, а за аналогією переносять конструкцію фундаменту зі схожого проєкту.

Під час будівництва фундаменту слід враховувати і його вартість. Якщо це монолітна основа, то необхідно замовляти автобетонозмішувач, можливо, знадобиться кран чи хоча б якийсь підвіс, щоб все рівномірно залити. А от фундаментні блоки – більш швидкий і менш затратний варіант. На сьогодні в приватному будівництві розподіл замовлень між монолітним фундаментом та фундаментними блоками – 50 на 50.

УНІКАЛЬНИЙ СПОРУДІ – УНІКАЛЬНЕ РІШЕННЯ

Типова й одноманітна архітектура в минулому. Зараз актуальними є персоналізація та творчий підхід, навіть у будівництві магазинів та складських приміщень. Для таких замовників «Ковальська» пропонує конструктив – бетонні вироби в індивідуальному виконанні

Уявіть, що ви замовник, у вас є проект ТРЦ, який ви збираєтеся споруджувати. Ви приходите в компанію «Ковальська» з певними технічними вимогами: «Ось будівля, її довжина й ширина, і вона буде стояти на таких-то ґрунтах». Проектний відділ проводить розрахунки, розробляє індивідуально під проект залізобетонні конструкції, робить 3D модель і надає калькуляцію, скільки це буде коштувати. Тобто спеціально під замовника інженери проектують залізобетонні конструкції в унікальному виконанні, – це і є кон-

структив. Іноді покупець розглядає варіант будівництва з металоконструкцій. Однак переваги залізобетону не залишають шансів. Серед них найважливіші:

ВОГНЕСТІЙКІСТЬ. Це, напевно, найбільша перевага залізобетону над металом, тому що під час пожежі під дією вогню метал має властивість розтікатися, плавитися. Він не має жорсткої структури та при нагріванні до температури понад 300 градусів деформується і будівля втрачає свою форму, геометрію й жорсткість. Стосовно залізобетону, то він добре взаємодіє з вогнем. Усі конструкції,

особливо несучі, які використовуються для будівництва, проходять випробування на вогнестійкість. І в середньому колона протистоїть впливу відкритого вогню майже 2,5 години, не втрачаючи своїх характеристик. Це дуже важливо з погляду безпеки для людей.

НЕ СХИЛЬНИЙ ДО КОРОЗІЇ. Як не крути, металеві елементи піддаються корозії. У повітрі є волога і, якщо метал нічим не обробляти, то він рано чи пізно буде схильний до корозії. Якщо конструкція з залізобетону, то вона не вимагає жодної подальшої обробки. Метал, який уже є в залізобетоні, захищений від корозії.

ТЕРМІНИ МОНТАЖУ. Усі залізобетонні вузли зроблені у такий спосіб, що збираються як конструктор. Є закладні деталі, випуски, отвори, які не вимагають особливого процесу або зварювання, як у випадку з металом. Адже це все

здорожчує, подовжує та ускладнює процес збирання конструкції.

ВАРТІСТЬ. Метал зростає в ціні мало не щомісяця, тому що це й енергоносії, і вартість сировини, і прокат. На залізобетоні та бетоні це не так позначається, тому що сировинні матеріали поки що не дорожчають. Отже, якщо все правильно й розумно прорахувати, то залізобетонний каркас буде дешевшим за металевий.

СТУПІНЬ КОНТРОЛЮ НА ВСІХ ЕТАПАХ. Збірний залізобетон у компанії «Ковальська» випускається в заводських умовах. Це дозволяє контролювати якість сировини, що надходить на виробництво, відстежувати якість металевих елементів, процес виробництва та складання всіх залізобетонних виробів. Усе це дає можливість на виході отримати готову продукцію, яка буде максимально відповідати заданим

параметрам. Ця система працює й виробі виходять такими, якими вони є в проектній документації.

СЕЗОННІСТЬ. Збірка металоконструкцій обмежена погодними умовами: сніг, дощ, мороз негативно позначаються на металевих виробках. Щодо залізобетонних конструкцій, то є обмеження тільки з крановими операціями. Коли, наприклад, ураган, то краще кран не використовувати. Щодо опадів і низьких температур, то вони не перешкоджають монтажу залізобетонних конструкцій.

Минулого року «Ковальська» будувала «Ашан» і протягом усієї зими монтаж не припинявся, навіть у морози 10-15 градусів. Ми взяли об'єкт глибокої осені й закінчили через півроку. Це стало можливим завдяки тому, що каркас будівлі виконаний повністю з залізобетону.

ПБГ «Ковальська» будує супермаркети, логістично-складські приміщення, ТРЦ. Там здебільшого використовується залізобетон, тому що це якість, надійність і опорна здатність об'єкта.

Є конструкції, які виконати в залізобетоні дуже складно, а метал дозволяє зробити виробу неправильної складної форми. Часто роблять комбіновані будівлі, коли, наприклад, опори мостів і шляхопроводів із залізобетону, а вже проліт або основна балка зі звареного профілю в металі.

«Ковальська» може запропонувати будівництво «під ключ». У компанії є своє будівельно-монтажне підприємство, що пропонує послуги в комплексі, у тому числі й монтаж. Також є завод із виробництва будівельних сумішей і фарб, тож вам можуть пофарбувати стіни чи нанести штукатурку. Втілюємо будь-яке побажання. Рішення за замовником!

«У БЕТОНІ МИ ЗНАЙШЛИ СВІЙ ГРААЛЬ, МАГІЧНИЙ АРТЕФАКТ»

Діалог вели:

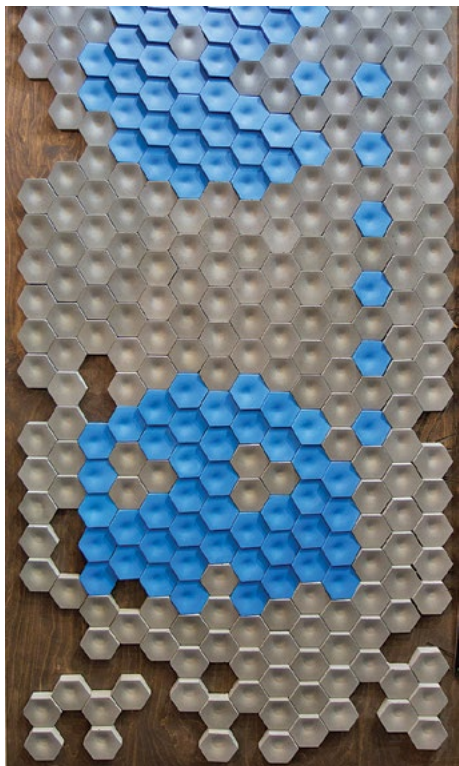
Співзасновники:

Юрій Кайгородцев, Кирил Цуман

Партнер-архітектор:

Любов Титаренко

Юрій Кайгородцев – відомий в Україні архітектор і дизайнер, засновник науково-дослідної платформи in.Lab architects, де народжуються нові архітектурні зірки, а також інноваційні вироби з бетону. Саме тут ми й зустрілися, щоб поговорити про його багатогранну діяльність і плідну співпрацю з компанією «Ковальська».

Моноліт: Розкажіть про вашу творчу лабораторію in.Lab architects. Які головні напрямки її роботи, її місія?

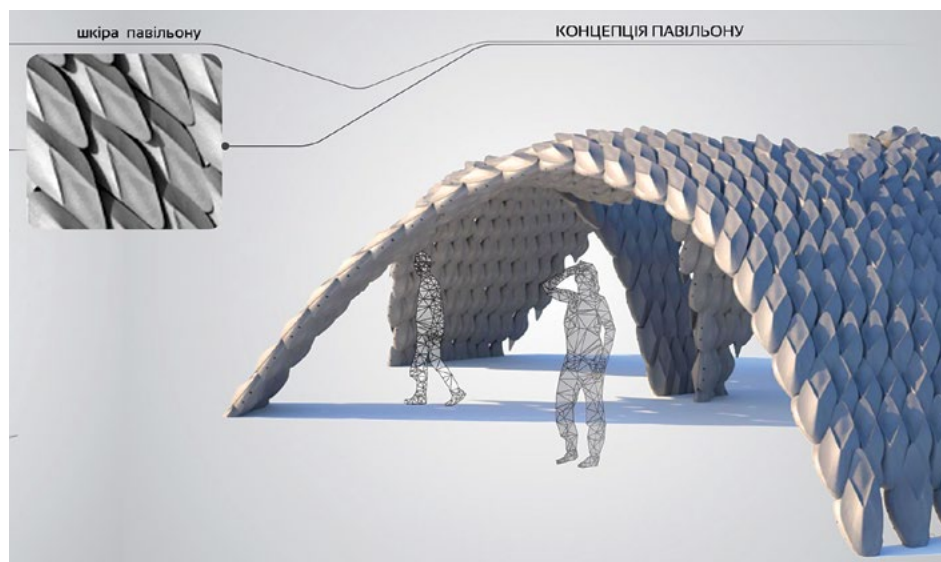
Ми заснували її разом із Кирилом Цуманом, коли приїхали з Німеччини у 2012 році. В основі нашої діяльності – так званий обчислювальний (смайт, прагматик) дизайн, який дозволяє створювати унікальні речі в дешевий та оптимізований спосіб. А оскільки він легко доступний і придатний до швидкого навчання, у нас з'явилася своя архітектурна школа, завданням якої є моделювання нової архітектурної спільноти в Україні та реалізація нових проектів. Ми беремо участь у різних дизайнерських конкурсах і перемогаємо, обираючи тематику, актуальну для міста або замовника.

М.: Ви займаєтеся розробкою унікальних проектних рішень на основі параметричних методів оптимізації. Можна про це докладніше?

З Німеччини ми привезли новий досвід у галузі проектування – метод параметричної оптимізації. Звучить складно, а робиться просто. Шляхом специфікації креслення ми мінімізуємо ризик неправильного трактування проекту, що дає змогу оптимізувати процес та зекономити час на його реалізацію.

М.: Одним із ваших улюблених матеріалів є бетон. Чому саме він? У чому його переваги?

Так, коли ми спілкуємося з замовниками, у нас через слово звучить «бетон».

У ньому ми знайшли свій Грааль, такий собі магічний артефакт. У в'язких матеріалів великий потенціал: внаслідок того, що є форма, яка забезпечує нескінченне тиражування виробів. Адже, створюючи класну річ, що має утилітарну функцію і високу естетичну характеристику, ти хочеш, щоб нею могло користуватися багато людей. У нас своя технологія виготовлення бетону, свої суміші та просочення, що роблять його не схожим на традиційний і дозволяють якісно покращувати його функції й переосмислювати як такий. Ми прагнемо до того, аби бетон був придатний не лише для лофту, а і для люксових інтер'єрів, використовувався і як плитка для підлоги, і як стільниця, на яку можна без наслідків проливати вино чи олію. Функціональний потенціал цього матеріалу дуже великий, і ми намагаємося його розкрити.

М.: Чи є у вас улюблені роботи?

Напевно, це наша Businkos (від слова Бусінки) – перший виріб предметного дизайну, який ми зробили з інноваційного бетону. Спочатку він виглядав як плафон для світильника, але потім випадково переосмислився в горщик для квітів. Так почалася епопея маленьких бетонних кашпо, які ми назвали Businkos. Ми робили їх і для «Ковальської». Це ексклюзивні вироби, адже способів конфігурації викладання, нанесення логотипу, варіативності пігментів безліч. Так, завдяки одному інструменту ми створюємо

індивідуальні рішення для кожного клієнта.

М.: Хто серед ваших замовників?

За останній рік замовників з'явилося багато, і з ними легше спілкуватися – є так звані тригери довіри. Серед великих варто назвати MasterCard, «Ашан», а також Google, що поставив собі на аватарку в Інстаграмі букву G з Businkos. Рік тому, у грудні 2016-го, ми познайомилися і з «Ковальською»: на наше звернення у Facebook з пропозицією освітньої співпраці та проведення спільного воркшопу відгукнулася Юлія, головний редактор «Моноліту». Ми приїхали в офіс із бетонними серцями-сувенірами, а після бесіди роздали їх. Вони й розтопили велике бетонне серце «Ковальської». Дуже символічно!

М.: Розкажіть про вашу співпрацю з «Ковальською». Наскільки відомо, у планах – облаштування парку «Орляtko», де будуть встановлені бетонні лавки вашого дизайну. Це перша ваша спільна робота?

У парку «Орляtko» нам відвели алею вздовж озера, де ми хочемо поставити тенісні столи та шахові дошки з антивандального бетону, якого не зламати, а також лавки, які можна розміщувати по-різному: у ряд, колом тощо. Ще будуть ФЕМ, скомпоновані з пророщеною травою. Це не перша наша співпраця з «Ковальською». Для офісу ми зробили кілька інсталяцій із бетону, створили серію подарункових горщиків (ті ж Businkos).

М.: Що ще плануєте втілити в рамках цієї співпраці?

Одна з основних ідей, що чекає втілення вже четвертий рік, – бетонний павільйон. У нас є інноваційний проект із двома варіантами модулів, які щоразу можуть збиратися в різні види павільйонів. Це досить кропітка конструкторська робота, і ми б хотіли розмістити її в рамках якогось муніципального проекту, доступного широкому загалу. Така краса має бути втілена, і це в наших спільних із компанією «Ковальська» найближчих планах. Парк «Орляtko» можна вважати першою сходинкою до зародження нової позитивної тенденції містобудівних рішень. Почавши з нетипових лавок, далі можна реалізувати ідею енергоефективних зарядок для телефонів із використанням сонячних батарей, цікавих зон дозвілля для дітей тощо.

ЖИТТЯ В ТАНЦІ

В Ігоря Євтушенка, слюсаря-ремонтника ПБГ «Ковальська», нетипове для чоловіка хобі – бальні танці. Він віддається йому всім серцем протягом трьох років, і навіть переїзд із Кривого Рогу до Києва через роботу не змусив його припинити танцювати

Моноліт: Як ви потрапили до ПБГ «Ковальська»?

Ігор: Товариш порадив мені неофіційно підзаробити на будівництві в Києві, однак там мене не влаштувала зарплата. А потім за оголошенням я знайшов роботу на «Дарницькому ЗЗБК» і вона мені сподобалася, більш того, я працюю за трудовою книжкою. Ми ремонтуємо обладнання: стрічки, мішалки тощо. У бригаді 9 осіб, я серед них наймолодший (мені 24 роки). Ми – команда дружна, працюємо всі разом, а головний механік – прекрасна людина, у якої є чому повчитися.

М.: Розкажіть про ваше захоплення танцями. Чому саме бальні?

І.: Займатися танцями я почав ще вдома, у Кривому Розі: відвідував заняття щодня, лише в неділю мав вихідний. Це було моє особисте бажання, адже на танці я пішов у 20 років. Чому саме бальні? Колись цим захоплювався мій батько, і мені хотілося спробувати теж. Я навіть до школи бальних танців потрапив до татової партнерки! Двічі виступав у будинку культури перед великою аудиторією – майже 500 осіб. Спочатку було страшно, але згодом освоївся. Тим паче, що партнерка підказувала мені правильні кроки.

М.: У Києві ви продовжили заняття?

І.: Так, тут я теж знайшов школу танців, яку наразі відвідую. Хочу ще навчитися танцювати рок-н-рол, він мені дуже подобається. Планую взяти інтенсив із 16 занять на місяць, щоби підняти свій рівень. А ще знайти школу танців ближче до гуртожитку, тому що багато часу витрачаю на дорогу.

М.: Ви займаєтеся у вихідні чи в будні дні після роботи?

І.: У будні, але тільки коли працюю в першу зміну. Якщо у другу, то не встигаю, адже танці починаються о сьомій вечора. У моїй групі до 10 осіб, і я танцюю з усіма дівчатами, хоча у мене є й основна партнерка. Коли я займався танцями у Кривому Розі, то допомагав із постановками танців. Якось за тиждень поставив танець з нуля, хоча це дуже складно.

М.: Чим для вас є це хобі?

І.: Я намагаюся себе вдосконалити, адже розумію, що типове для молоді пусте марнування часу нічого корисного не приносить. А танці – це і розвага, і спілкування, і позитив.

М.: Ви ставите перед собою якісь цілі в танцях?

І.: Для початку я б хотів підняти свій рівень у рок-н-ролі. Сам танець і всі постановки в ньому – дуже швидкі, тож мені зараз важко відразу перелаштуватися, але я намагаюся.

М.: Чула, що для бальних танців хлопцям потрібне спеціальне взуття на підборах?

І.: Так, причому є різні види взуття для стандарту й латини. У першому випадку підбори приблизно 1,5 см, у другому – до 5 см. Коли я вперше став

на підбори, зрозумів сенс прислів'я «поганому танцюристу заважають підбори». Коли виступаєш і водночас тримаєш рівновагу, складно сконцентруватися і правильно робити кроки. Але коли звикаєш, стає значно легше.

М.: Завдяки танцям ви, напевно, почуваетесь більш впевнено та розкуто на дискотеках?

І.: Я звик до бальних танців і на дискотеки майже не ходжу. Там зовсім інший стиль, мені він не дуже вдається. Тому я вирішив зайнятися додатково рок-н-ролом, аби можна було щось показати. Хотілося б спробувати брейк-данс, але з цим буде ще важче. Хоча бальні танці теж спорт не з легких – тут працюють усі м'язи, маса підтримок. А коли партнерка вище твоєї голови, важливий баланс. Був випадок, коли партнерка похитнулася й ми разом впали. Не відразу все виходить, але треба тренуватися. Головне, аби було бажання, а не примус. Я займаюся танцями суто для себе, не для когось. Може, мені це в житті й не знадобиться, але я хочу розвиватися.

М.: Чи є у вас кумири в танцях?

І.: Влад Яма. Він – досвідчений хореограф. Я хотів би просто з ним зустрітись, поспілкуватись.

М.: Якби вам запропонували виступити на якомусь святковому заході ПБГ «Ковальська», погодилися б?

І.: Гадаю, що так, але не зараз. Спершу мені хотілося б досягти вищого рівня в танцях. Хоча невеличку постановку, скажімо, вальсу можна було би зробити.

М.: Чи є у вас мрія, пов'язана з танцями?

І.: Раніше я мріяв узяти участь у конкурсі «Україна має талант» чи «Танцюють всі». Ми з партнеркою навіть почали готуватися, однак потім посварилися через те, що її хлопець ревнував, тож не склалося. Але вірю, що в мене все ще попереду.

Моноліт: У вас незвичайне захоплення – сплав на плоті. Як воно виникло?

Олександр: Ще студентом я плавав з однокурсниками на байдарках – тренувалися в Києві, а на канікулах сплавлялися по Південному Бугу, Дніпру. Потім усе це минуло, але вже в зрілому віці я зустрівся з одним чоловіком, родом із Тернопільщини, який розповів мені про неймовірну красу Дністровського каньйону. І мені захотілося побачити це на власні очі. Для цього треба було зробити пліт, бо інакше туди не під'їхати – доріг немає. Тож ми створили групу ентузіастів, щоби реалізувати цю ідею. База плота складається з паливних баків літаків (алюмінієвих, легких), які ми шукали і скуповували по всій Україні, згори – настил із дощок. Тепер ми щороку збираємося командою моїх однолітків (серед яких лікарі, інженери, будівельники, архітектори), приїжджаємо в місто Заліщики своїм ходом. Звідти 500 км автобусом до місця початку подорожі, і 4-5 днів ми сплавляємося по Дністру.

М.: Ви сплавляєтеся завжди в одному й тому ж місці?

О.: Не зовсім. Справа в тому, що каньйон дуже довгий – 250 км. Пройти його неможливо навіть за місяць.

Тож ми обираємо певний його відрізок, щоразу інший – так цікавіше. Уявіть собі: ти кілька днів йдеш по Дністру й не бачиш ані людей, ані будівель. Жодної архітектури – ні поганої, ні гарної – очі відпочивають. Адже мене будь-яка будівля насамперед цікавить із професійної точки зору. Дивлюся, оцінюю, а отже – працюю. Тут же я бачу тільки природу, пагорби й зелені ліси, і це дарує мені задоволення.

М.: А який час ви обираєте для подорожі?

О.: Зазвичай це весна, квітень-травень, коли велика вода. Іноді сплавляємося і влітку, у серпні, адже не у всіх виходить водночас. Здійснили вже 10 чи 12 таких походів, і всі – різні. Є ще мрія піти пізно восени, у жовтні. Ми вже навіть назву вигадали – «золотий потік». Коли всі ці гори вкриті жовтим листям – така краса!

М.: Де ночуєте, як харчуєтеся?

О.: Ночуємо або на самому плоті, або в наметах на березі. На ніч завжди причалюємо, а вдень пливемо й заодно рибалимо. На плоті є мангал, на якому ми готуємо. Спершу робили це по черзі, а потім вирішили довірити справу професіоналам. Тепер у нас є свій кок, який цим займається, ми ж

закуповуємо продукти. Час від часу допомагаємо й куховарити: один вміє смачно приготувати рибу, інший – плов.

М.: Чи є у вас якісь цікаві історії з походів? Або ж інциденти? Може, хтось у воду падав?

О.: У нас постійно щось падає у воду. Наприклад, сумки з одягом і речами... І так їх відносить, що вже не доженеш. Весла теж постійно губимо. А одного разу була така сильна течія, що нас прибило до берега, зачепило за дерево й почало пліт перекидати. Пощастило, що була сокира, ми те дерево зрубали, і нас понесло далі. Стихія – то страшна сила!

М.: Напевно, дорогою трапляються різні цікаві місця?

О.: Зустрічали старовинний замок, від якого, щоправда, збереглися лише руїни. Бачимо багатьох тварин, які приходять на водопій: лосі, кози, дикі кабани... Природа тут зовсім дика – немає доріг, кругом ліс. Якщо хочеться відвідати якесь село, треба домовлятися заздалегідь, щоби за нами приїхали на конях. Тут ми поповнюємо запаси харчів, купуємо в людей сир, молоко, можемо зайти й до місцевої церкви.

ПЛИСТИ, КУДИ ВОДА НЕСЕ

Щороку Олександр Коляда, начальник управління перспективного будівництва та проектно-вишукувальних робіт і головний архітектор ПБГ «Ковальська», разом із друзями сплавляється на плоті вздовж мальовничих берегів Дністровського каньйону. Він розповідає про це так звабливо, що хочеться негайно вирушити в подорож українськими просторами

М.: З вами і сім'я подорожує?

О.: Ми привчаємо рідних до нашого відпочинку, але здебільшого чоловіків – жінка цілий день на плоту, напевно, не витримає. Беремо із собою онуків, їм це дуже подобається. На річці немає морської хвороби, бо немає хвиль – пліт просто пливе за течією під дією стихії. А пороги ми обходимо.

М.: Чи може будь-хто здійснити хоча б невелику прогулянку на вашому плоту?

О.: Так, він здається в оренду, у тому числі і для одноденних сплавів – тож дівчата теж можуть покататися! Зокрема, нещодавно жіночий колектив місцевої податкової мав таку нагоду. Вздовж траси є місця, в яких збудовані невеличкі стоянки для відпочинку, з банькою, котлом, де можна зупинитися.

М.: Коли наступна подорож?

О.: Не хочу загадувати, але обов'язково поїдемо!

Маршрут

Сплав на плотах по Дністру
16-24 серпня
Нижнів – Заліщики

Початок подорожі –
Нижнів – 16.08

1 Перша зупинка:
16-17.08

2 Друга зупинка:
17-18.08

3 Третя зупинка
(два дні):
18-20.08

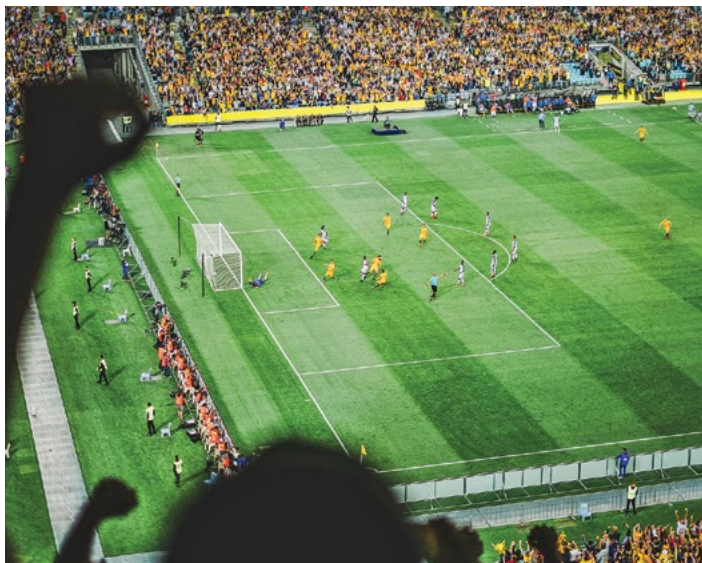
4 Четверта зупинка
(два дні):
20-22.08

5 П'ята зупинка
(два дні):
22-24.08

6 Кінець подорожі:
Заліщики – 24.08

НАСОЛОДЖУЙСЯ ВЕСНОЮ

Активно долучайтеся до виру подій! Яскраві, емоційні, благодійні – вони не залишать часу сумувати. Пропонуємо наші варіанти, як незабутньо провести цю весну.

26 травня | НСК «Олімпійський», м. Київ

ФІНАЛ ЛІГИ ЧЕМПІОНІВ УЄФА 2018

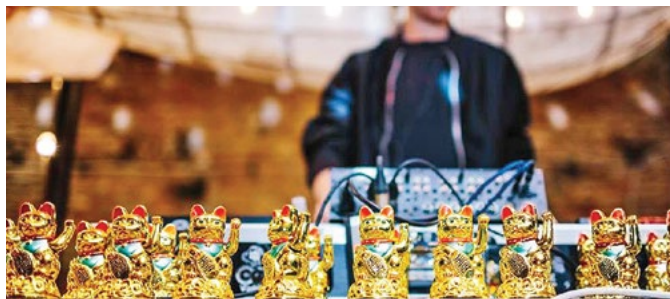
Фінал Ліги чемпіонів УЄФА 2018 – це фінальний матч 63-го сезону найпрестижнішого клубного футбольного турніру під егідою УЄФА. Матч відбудеться 26 травня 2018 року в Києві на стадіоні НСК «Олімпійський». Уперше в історії України! Не пропустіть найяскравіший захід 2018 року!

21 – 22 квітня | Конtrakтова площа, м. Київ

KYIV HALF MARATHON WEEKEND 2018

8th Nova Poshta Kyiv Half Matathon – це наймасовіший біговий захід в Україні, що об'єднує людей, закоханих у біг. Цієї весни він знову запалить Київ енергією бігу! Запрошуємо пробігти величними берегами Дніпра та відчувати свою належність до світу великого спорту. Облиште сумніви, біжіть, пишайтеся собою! 8th Nova Poshta Kyiv Half Matathon – це тисячі спортсменів, безліч дистанцій та одна мрія. На старт!

24 – 26 березня | Арт-завод Платформа, м. Київ

КУРАЖ БАЗАР CHINA

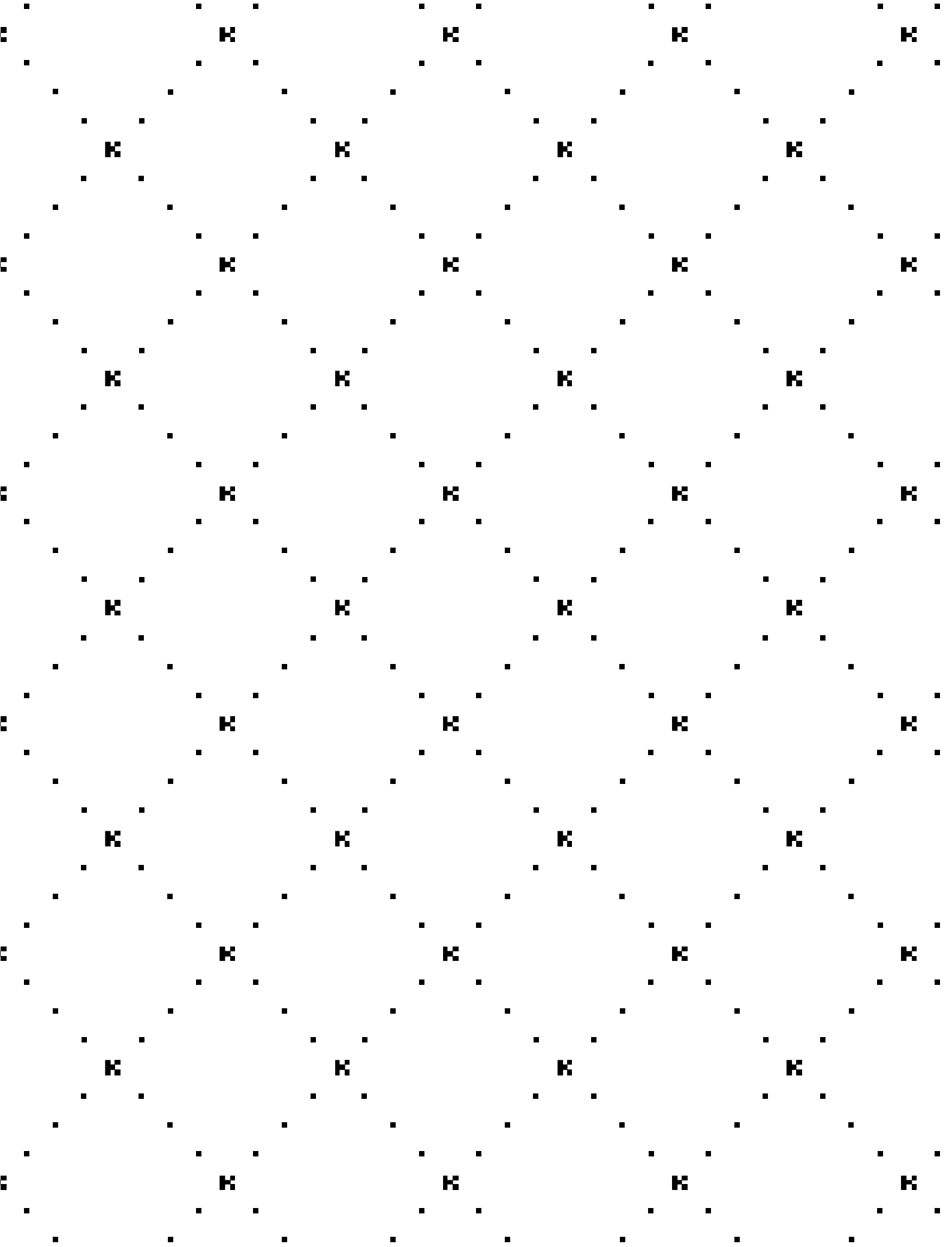
Відкриття сезону Кураж Базар! Знімай пуховик, взувай улюблені кросівки і святкуй Китайський Новий рік: весна, музика й танці протягом вихідних. У найкращих весняних традиціях! Вартість вхідного квитка: 80 гривень (30 із них буде перераховано на благодійність).

27 квітня – 1 травня | Державний музей авіації, м. Київ

OLD CAR LAND 2018

Більш ніж 900 одиниць техніки чекатимуть на вас на найбільшому технічному фестивалі України Old Car Land. Серед учасників – легковіки, вантажівки, автобуси, мото- і велотехніка. Найстарішим машинам фестивалю – понад 90 років. Багато з них збережені в єдиному екземплярі. Буде представлено чимало унікальних моделей, які випускали протягом короткого часу, а також тих, що належали відомим і впливовим особам. Техніку привезуть із багатьох областей України, Польщі, Естонії, Литви, Білорусі та інших держав. Уперше на фестивалі представлять масштабну експозицію спортивних машин, а також танки часів Другої світової війни. Покажуть машини, які США надало нашій армії у 1990-х роках. Вартість входу – 120 гривень, для дітей віком до 12 років – безкоштовно.

РУСАНІВСЬКА ГАВАНЬ

ЖИТЛОВИЙ КОМПЛЕКС

ЖИТИ КРАЩЕ БІЛЯ ВОДИ

(044) 393 02 33

 КОВАЛЬСЬКА
НЕРУХОМІСТЬ

* Вартість дозвілу згідно з тарифами операторів. Детальніша інформація про умови пропозиції на сайті rusanivska-gavan.com.ua. Будівельні роботи виконує ПАТ "Завод залізобетонних конструкцій ім. Світлани Ковальської", ліцензія ДАБУ серія АЕ № 639789 від 30.03.2015 р. Дозвіл на виконання будівельних робіт № 0376 Дн-Р від 26.05.2008 р., виданий ЦДАБН у м. Києві. Продаж здійснює ТОВ "НУА "ІНВЕСТ-КОНСАЛТИНГ", ліцензія НКЦФР серія АЕ № 286831 від 12.03.2014 р.